

της **Μαριάννας Τζιαντζή**

Πρύτανης των τανκς, πρύτανης των ΜΑΤ, πρύτανης των μνημονίων, πρύτανης του ξεπουλήματος (βλ. ΤΑΙΠΕΔ), πρύτανης του μαύρου (στην ΕΡΤ), πρύτανης της ιδιωτικής αστυνομίας, πρύτανης της διαθεσιμότητας, πρύτανης του αίματος. Λίγοι απ' αυτούς τους τίτλους δεν περιέχονται στο άτυπο βιογραφικό του κ. Φορτσάκη, πρύτανη του ΕΚΠΑ, που κατάφερε να αναστήσει το φοιτητικό κίνημα αν όχι από τις στάχτες του, τουλάχιστον από το μούδιασμα των τελευταίων χρόνων.

Κρίμα που ο κ. πρύτανης δεν είχε γεννηθεί δυο-τρεις δεκαετίες νωρίτερα καθώς έτσι θα είχε την ευκαιρία να μεγαλουργήσει επί χούντας. Αλλά ποτέ δεν είναι αργά μια που σήμερα το όνομά του έχει συνδεθεί με τις πιο μαύρες πτυχές της μνημονιακής νύχτας και ο δημόσιος βίος του έχει ανεξίτηλα στιγματιστεί από τις βίαιες επιθέσεις της αστυνομίας σε βάρος όχι κάποιων «μπουκαλάκηδων», αλλά άοπλων νέων. Φυσικά, ο κ. Φορτσάκης δεν διοικεί τα ΜΑΤ, δεν έδωσε αυτός εντολές για «καθαρή περίμετρο», για την επίθεση με κλοτσιές, φυσουινές και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης σε φοιτητές και φοιτήτριες όμως, έστω συμβολικά, ταυτίστηκε με την καταστολή.

Κανείς απ' τις πρυτανικές αρχές «δεν παραιτήθηκε από αηδία», όπως τουλάχιστον κάποιοι τόλμησαν να παραιτηθούν στα χρόνια της χούντας. Στο πλευρό του ο κ. Φορτσάκης έχει το

παρόν, έχει μια τρομοκρατημένη και χειραγωγημένη κοινωνία, όμως δεν έχει το μέλλον -και δεν εννοώ το μακρινό.

Στη μεταπολίτευση οι φοιτητές ήταν τα χαϊδεμένα παιδιά της κοινωνίας. Σήμερα είναι τα χαμένα παιδιά (εκτός κι αν...), οι αυριανοί σκλάβοι. Και καλός σκλάβος είναι ο υπάκουος σκλάβος. Σύμφωνα με την κυρίαρχη εκδοχή, την Πέμπτη τα ΜΑΤ δεν έδειραν «τους» φοιτητές, σύμφωνα με την εκδοχή των περισσότερων ΜΜΕ, αλλά «κάποιους» φοιτητές: αυτούς που δεν υπακούουν, που δεν αποδέχονται το μέλλον για το οποίο τους προετοιμάζουν, δηλαδή την επιλογή ανάμεσα στην ανεργία ή τη μετανάστευση. Μόνο που εύκολα οι «κάποιοι» μπορεί να γίνουν οι πολλοί. Εξάλλου, και στα χρόνια της δικτατορίας «κάποιοι» φοιτητές και όχι «όλοι» ήταν αυτοί που ξεσηκώθηκαν μέχρι που έγιναν «οι πολλοί» ή μάλλον ξέπλυναν την υποταγή και τις αμαρτίες των πολλών. Ποιος θα ξεπλύνει σήμερα το φόβο των πολλών;

Πηγή: ΠΡΙΝ